

И колѣ-тѣ докарахъ
С' два бѣли волови.
Натварихъ що имахъ
И Добра качихъ
На тръгванье ся черпохъ
И благославихъ.
Ненчо ни щя на колѣ-тѣ,
Отъ село, да сѣдни;
Той помоли дружинѣ-тѣ
С' тѣхъ пѣшки да тръгне.
— „Ако видіѣ, чи умалѣї,
„Мож' да ся покачиѣ,
„Нѣ за сега, колко могъ,
„Съсъ вази ще крачиѣ.
Дѣдо Димо, дѣдо Злати
Сичко приготвихъ:
Двѣ, три топли, прѣсни пити
И сирѣнѣе дадохъ.
Напълнихъ двѣ бѣклици
С' вино и ракиѣ,
Испратихъ гы, кѣт' пѣтници
С' колѣ безъ кирїї.
Простихъ ся, цлувахъ
На стари-тѣ рѣцѣ;
За вижданье говорихъ
И за добри срѣщи.

XLIX.

Ненчо влѣзи у кѣщѣ-тѣ
Рѣкѣ да цлува,
А, пѣкъ, Дешка в' градинкѣ-тѣ,
Киткѣ да накичва.
Приведи ся и цлуна
Рѣкѣ дѣду Диму
Дѣдо Димо му пришелна:
„Мой си ты роднино...
„Моя Дешка тя обыча,
„И азъ тя обычамъ....